

The Role of Prayer on Tisha B'av (or Lack Thereof) Judah Kerbel ~ Queens Jewish Center

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף נד עמוד ב

והאמר רבי יוחנן: תשעה באב אינו כתענית ציבור... אלא מאי אינו כתענית ציבור - לתפילת נעילה, - והאמר רבי יוחנן: ולואי שיתפלל אדם והולך כל היום כולו! - התם חובה, הכא רשות. ואיבעית אימא: מאי אינו כתענית ציבור - לעשרים וארבעה.

Talmud Pesachim 54b

Rather, what is the meaning of the expression: The Ninth of Av is not like a communal fast? It was stated with regard to the closing prayer (ne'ilah). But didn't Rabbi Yoḥanan say: If only a person would continue to pray throughout the entire day? There, on a communal fast day, it is a requirement to recite four prayers; here, on the Ninth of Av, reciting additional prayers is optional according to Rabbi Yoḥanan. And if you wish, say instead: What does it mean Tisha B'av is not like a communal fast? It is with regard to the twenty-four blessings that are recited on a communal fast. (These are not recited on Tisha B'av.)

רש"י מסכת פסחים דף נד עמוד ב

לתפלת נעילה - שבתענית ציבור היו מתפללין תפלת נעילה, כדתנן בפרק בתרא דתענית (כו, א): בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאים כפיהן ארבעה פעמים ביום שחרית ומוסף ומנחה ונעילה, ואלו הן שלשה פרקים: תענית ומעמדות ויום הכפורים. לעשרים וארבעה - דתנן במסכת תענית (טו, א) שמוסיפין בתענית ציבור שש ברכות על שמונה עשרה.

איכה פרק ג פסוק ח

גם כי אֶזְעַק וְאֶשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִּי:

Eicha 3:8

And when I cry and plead, He shuts out my prayer;

רש"י איכה פרק ג פסוק ח

(ח) שתם תפלתי - סתם חלונות הרקיע בפניה:

He shut the windows of the heavens before it.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב עמוד ב

ואמר רבי אלעזר: מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה, שנאמר: גם כי אֶזְעַק וְאֶשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִּי, ואף על פי ששערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו, שנאמר שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש. רבא לא גזר תעניתא ביומא דעיבא משום שנאמר סכותה בענן לך מעבור תפלה. ואמר רבי אלעזר: מיום שחרב בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים, שנאמר ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר.

Talmud Berachot 32b

Rabbi Elazar also said: Since the day the Temple was destroyed the gates of prayer were locked and prayer is not accepted as it once was, as it is said: "Though I plead and call out, He shuts out my prayer" ([Lamentations 3:8](#)). Yet, despite the fact that the gates of prayer were locked with the destruction of the Temple, the gates of tears were not locked, as it is stated: "Hear my prayer, Lord, and give ear to my pleading, keep not silence at my tears" ([Psalms 39:13](#))... And Rabbi Elazar said: Since the day the Temple was destroyed an iron wall separates Israel from their Father in heaven, as it is stated: "And take for yourself an iron griddle, and set it as an iron wall between yourself and the city..." ([Ezekiel 4:3](#)).

טור אורח חיים הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנט

וכתב רב עמרם מנהגינו להרבות סליחות בסלח לנו וא"א תחינות דאיכרי מועד

עלי שור (ר' שלמה וולבה) חלק ב' עמ' תיא-תיב
אדמו"ר אמר על זה דבר עמוק: "ישנם מועדים של קירוב – שלש רגלים – וישנו מועד של ריחוק, וזהו ט' באב".

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנט סעיף ד
אין אומרים תחנון (ולא סליחות) (הגהות אשירי) בת"ב, ואין נופלים על פניהם משום דמקרי מועד. הגה: וקורין בתורה כי תוליד בנים, ומפטירין בירמיה אסוף אסיפם. **וכל הקדישים שאומרים אחר איכה עד שיוצאים למחר מב"ה, אין אומרים תתקבל.** ואין אומרים אל ארץ אפים (טור ומנהגים), **ולא למנצח** (מנהגים), ולא פטום הקטורת (מרדכי). ואין צריך לשנות מקומו בתשעה באב.

Shulchan Aruch Orach Chayim 559:4

People don't say Tachanun [or slichot] on Tisa b'Av, and they don't fall on their faces, because it's called a festival. [Note {of the Rem"a}... and all the Kaddishim are said after Eicha until they go out tomorrow to the synagogue, and we don't say "Titkabal" and we don't say "God, slow to anger" or "Lamenatzeach and not Pitom haKetoret...]

בית יוסף אורח חיים סימן תקנט
כתבו הגהות אשירי"י (שם) כבר נהגו אבותינו בכל המקומות שאין אומרים סליחות בתשעה באב משום דאיכרי מועד ומצוה עלינו לקיים מנהג אבותינו עכ"ל:

דרכי משה הקצר אורח חיים סימן תקנט אות (ח)
(ח) וכן נוהגים:

משנה ברורה סימן תקנט ס"ק יט
(יט) ולא למנצח - דכתיב שם יענך ד' ביום צרה ישגבך וגו' ואין שייך לומר זה:

קיצור שולחן ערוך סימן קכד סעיף ה
מותר לקרות כל סדר היום אפילו איזהו מקומן

קיצור שולחן ערוך סימן קכד סעיף א
ומתפללין ערבית בנחת ודרך בכי כאבלים... ואומרים איכה וקנינות גם - כן בנחת ודרך בכי

קיצור שולחן ערוך סימן קכד סעיף ג
בשחרית... מתפללין גם כן בנחת ודרך בכי

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנז
הגה: והמנהג פשוט שאין אומרים נחם רק בתפלת מנחה של תשעה באב, לפי שאז הציתו במקדש אש ולכן מתפללים אז על הנחמה (רוקח ואבודרהם).

Shulchan Aruch Orach Chayim 557

Rema Note: The simple custom is not to say Nachem except during the Minchah prayer on Tisha be-Av, for it was then {in the afternoon} that the fire took hold in the Mikdash, and therefore we pray at this time about the consolation (Rohach, Avudraham).

איכה רבה (וילנא) פרשה ד, אות יד

ויצת אש בציון, כתיב (תהלים ע"ט) מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך, לא הוה קרא צריך למימר אלא בכי לאסף נהי לאסף קינה לאסף, ומה אומר מזמור לאסף, אלא משל למלך שעשה בית חופה לבנו וסיידה וכיידה וציירה ויצא בנו לתרבות רעה, מיד עלה המלך לחופה וקרע את הוילאות ושיבר את הקנים ונטל פדגוג שלו איבוב של קנים והיה מזמר, אמרו לו המלך הפך חופתו של בנו ואת יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני שהפך חופתו של בנו ולא שפך חמתו על בנו, כך אמרו לאסף הקדוש ברוך הוא החריב היכל ומקדש ואתה יושב ומזמר, אמר להם מזמר אני ששפך הקדוש ברוך הוא חמתו על העצים ועל האבנים ולא שפך חמתו על ישראל, הדא הוא דכתיב ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה.

Eicha Rabbah Parasha 4, 14

"He kindled a fire in Zion": It is written: "A psalm of Asaph. O God, heathens have entered Your domain (Psalm 79:1)": This verse should not have said "psalm", but rather a "lament" of Asaph, a "mourning song" of Asaph, an "elegy" of Asaph, so why does it say "a psalm of Asaph"? Rather it is a parable about a king who made a huppah for his son and its foundation and its wall and its decoration, and his son went out and did evil debauchery, and so the king went up to the huppah and tore up the curtains and smashed the supports and his tutor (paidagogos) went and made a flute of the support and was playing music. They said to him: "The king overturned his son's huppah and you are sitting playing music?" and he said to them: "I am playing music because he overturned his son's huppah and did not 'pour out his anger' on his son. **So they said to Asaph: 'The Holy One, blessed be He, has destroyed the Temple and you are sitting and playing music?' and he said to them: 'I am playing music because the Holy One, blessed be He, 'poured out his anger' on wood and stone and did not 'pour out his anger' on Israel. See! It is written: 'He kindled a fire in Zion which consumed its foundations'.**

עלי שור (ר' שלמה וולבה) חלק ב עמ' תיא-תיב

אך בבוא החורבן נפקחו עיניהם והכירו את עצמת ריחוקם. ועל הכרת הריחוק הזה קבעו מועד של ריחוק. ועוסק הענין הוא זה: כאשר אדם עומד על עצמת ריחוקו ממנו ית' הוא מבחין: **אמנם ריחוק, אבל יחס יש כבר בינו לבין בוראו.**

איכה פרק ה, יט-כב

(יט) אַתָּה יְקֹנֶה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֶאֱדָךְ לְדֹר וָדֹר : (כ) לָמָּה לְנֶצַח תִּשְׁכַּחַנו תַּעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים : (כא) הִשְׁיבֵנוּ יְקֹנֶה אֱלֹהִים וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם : (כב) כִּי אִם מָאֵס מְאֹסֶתְנוּ קִצְפָּתָ עָלֵינוּ עַד מָאֵד :

Eicha 5:19-22

But You, O LORD, are enthroned forever, Your throne endures through the ages.
Why have You forgotten us utterly, Forsaken us for all time?
Take us back, O LORD, to Yourself, And let us come back; Renew our days as of old!
For truly, You have rejected us, Bitterly raged against us. Take us back, O LORD, to Yourself,
And let us come back; Renew our days as of old!

Rabbi Zev Goldberg, [“He Shuts Out My Prayer,”](#) July 29, 2020

These two words, שָׁתָם תְּפִלָּתִי (He shuts out my prayer), resonate very differently with me this year. As we sat on the floor last year and read Megilat Eikah, who could have imagined that this year, synagogues through the world would be closed or services severely curtailed?

Although I am grateful that here in Fort Lee, our synagogue does offer daily minyanim, however, the services are shortened and the amount of people that attend are a fraction of our usual crowd. Davening on Shabbat morning without communal singing is painful. Davening outside with a mask in the sweltering heat is uncomfortable and distracting. All in all, it is an experience of שָׁתָם תְּפִלָּתִי (He shuts out my prayer).

This difficult feeling was highlighted a few weeks ago on Shabbat afternoon when we gathered for mincha. We began to daven as storm clouds gathered. In middle of the hazan's repetition of the Amidah, the skies opened and rain began pouring down. Many people ran home, others took shelter under the short awning protruding from the shul and the home next door. I stood there in the rain, as the pages of my siddur become soaked.

Despite our best intentions, the minyan could not finish.
שָׁתָם תְּפִלָּתִי (He shuts out my prayer).

Traditionally, one of the greatest obstacles to a meaningful experience on Tisha B'Av has been the fact that we don't feel like mourners. Why mourn for a destroyed Temple and an exiled People when life in the exile is peaceful, prosperous and calm?

I do think our experience on Tisha B'Av this year should be different. Longing for something more, yearning for a world that was, is unfortunately no longer foreign to us. How we all wish we could return to the normal life we enjoyed just a few months ago!

Tisha B'Av is a time to mourn. We mourn the destruction of the two Temples that once stood proudly in Jerusalem. More deeply, we mourn for our relationship with G-d that was once intimate and close. Today that relationship feels strained and distanced.

May this year's Tisha B'Av be meaningful.

May this year be the last year when we daven maariv outside and recite Eikah over Zoom.

May this year be the last year when we feel distanced from the Almighty.

May this year be the last year we daven with masks that stifle our song.

הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנָשׁוּבָה סֶדֶשׁ יָמֵינוּ כְּקֵדָם

Restore us to You, O Lord, that we may be restored! Renew our days as of old.